

РЕШЕНИЕ

№ 24980

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3568** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на М. Н. В. срещу Писмо № 682 от 19.01.2026г на адм. ръководител- председател на Апелативен съд С., обективизиращо отказ да се предостави достъп до информация по заявление № 107 от 5.01.2026г.

Обосновава съображения за материална незаконосъобразност на оспорения акт, нарушение изискванията за форма и несъответствие с целта на закона. Твърди, че търсената информация е служебна обществена по см на чл.11 от ЗДОИ, поради което ответникът бил длъжен да я предостави. Също по арг от чл. 64 ЗСВ, чрез предоставянето на информацията не биха се засегнали лични данни. Исканото съдебно решение не било публикувано, поради което и не бил налице специален ред за предоставяне достъп до търсената информация. Поддържа нарушение принципа по чл. 6 ЗДОИ. В с.з. обосновава доводи за незаконосъобразност на база стара съдебна практика, предвид изменението и допълнението на чл. 26 от ЗДОИ. Моли да се отмени отказа и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С. в писмено становище сочи, че предвид, че се касае за търсена информация съдържаща се в съдебен акт постановен в рамките на правораздавателната дейност на съда, то достъпът до нея не се осъществява по реда на чл. 24 и сл ЗДОИ.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и

възраженията на жалбоподателя и ответника, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление № 107 от 5.01.2026 г М. Н. В. е поискала от Председателя на Апелативен съд –С. да ѝ се предостави информацията относно Решение № 98 от 1.04.2024г в сила от 16.04.2024г по дело № 133 / 2024г.

По повод подаденото заявление, Адм. ръководител-Председател на Апелативен съд С., е издал процесното Писмо № 682 от 19.01.2026г в което е обосновал преди всичко, че исканата информация не е обществена информация по см на чл. 2 ал.1 от ЗДОИ. Дори и да се приемело обратното, то по арг от чл. 64 ЗСВ според който актовете на съдилищата /с изключение на изрично посочените/ се публикуват на интернет страницата, то е налице специален ред по см на чл. 4 ал.1 от ЗДОИ за търсене и получаване на информацията, поради което ЗДОИ не бил приложим. Обоснован е отказът и с разпоредбата на чл. 77 ал.4 от ПАС .

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Доколкото оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя, то е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, поради което е налице правен интерес да обжалва акта. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган /арг. от чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ/ - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ Председателят на Апелативен съд С.. За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган. Въпреки, че актът не носи наименованието решение, съдът намира, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като същият съдържа фактически съображения, които могат да се привържат към правна норма и волята на компетентния да го издаде административен орган е ясно изразена.

При издаване на процесното писмо, съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Със заявлението е поискано предоставянето на информацията относно Решение № 98 от 1.04.2024г в сила от 16.04.2024г по дело № 133 / 2024г.

Според съда искането за достъп до документ/и е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него / тях информация.

При това положение, основният спорен въпрос по делото се свежда до отговора на въпроса - съставлява ли поисканата информация "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Както се посочи, законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно

ясно съдържание - живота на обществото като група хора. Общественият живот обхваща съвкупност от дейности, в които хората участват като част от обществото, а не като отделни индивиди. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. / Виж Р № 153 ОТ 07.01.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 13778/2018 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 3248 от 6.03.2019г по адм д 6688/ 2017 на ВАС и др./

В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като касае конкретно дело по описа на Апелативен съд С.. Информацията по конкретен казус, не представлява информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и в действителност би могла да доведе до разкриване на лични данни. Исканата със заявлението информация не съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, тоест живота на обществото като група хора и не би дала възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Исканата информация свързана с конкретно дело, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на държавният орган-Апелативен съд С., така както изисква разпоредбата на чл.2 от ЗДОИ. Поисканата информация не е свързана с дейността на задължения субект – Апелативен съд С., а с конкретно дело, като по никакъв начин не би могла да донесе познание и да послужи за съставянето на мнение относно дейността на АС София и убеждение за начина, по който съдът упражнява правомощията си. От нея заявителят не би могъл да изведе изводи в подобна насока, тъй като информацията не е свързана с обществения живот, а касае конкретно дело /казус/, което е извън публичните функции на съда. Исканата информация касаеща обстоятелства, свързани най-общо казано с конкретен съдебен акт на посочените поименно съдии не би могла да състави мнение за дейността на публичната институция (задължен по см. на чл.3 от ЗДОИ субект). Ето защо и след като исканата информация не попада в обхвата на законово регламентираното понятие за обществена информация, редът на ЗДОИ е неприложим. Обществена информация примерно би била тази свързана с образуване, движение на /делата/, но конкретен съдебен акт /според практиката на настоящия съдебен състав/ не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица/журналист/ към публична личност, защото за законодателят тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността. В случая не се иска информация за акт на съда, обективиращ извършвана от него административно-правна дейност, издаден в изпълнение на административните му функции, което несъмнено представлява обществена информация по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Касае се за питане за постановен акт по същество по конкретен казус. В приложното поле на ЗДОИ попадат само онези актове на органите на съдебната власт, които са част от извършваната от тях административно правна дейност, но не и до правомощията им относно постановяване съдебни актове по конкретни дела. С търсената информация се цели запознаване с мотивите на решение по конкретно дело, като не това е целта на закона, обективирана в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Съдебните решения, не попадат в кръга на обществената информация по дефиницията на чл. 2 от ЗДОИ. ЗДОИ не е средство, за получаване на всякаква информация от държавните органи. Ходът на производството по дадено дело, извършените процесуални действия по него и крайния съдебен акт не представляват обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ, дори към разглежданата материя да е проявен интерес от

трети лица. Информация по конкретен казус/зи не е информация по см на чл.2 от ЗДОИ.Сочения от процесуалния представител на жалбоподателката чл. 26 ЗДОИ в случая не е приложим , тъй като определя форми за предоставяне на достъп до обществена информация, а по изложените по-горе съображения търсената информация не е обществена. Също така факта, че Софийски градски съд е публикувал решението, което е било предмет на съдебен контрол пред САС и по повод на което е постановено визираното в заявлението за достъп до обществена информация съдебно решение е неотнормим към основния спорен въпрос по делото, а именно дали търсената информация е обществена. Ирелевантно в настоящото производство е и дали САС, респ СГС спазва указанията на ВСС относно това кои актове подлежат на публикуване на интернет страницата на съответния съд. Това , че СГС е публикувал решението на интернет страницата си не прави съдържащата се в него информация обществена по см на ЗДОИ и не задължава по никакъв начин САС да го публикува на интернет страницата си.

Когато заявителят иска информация във връзка с конкретни съдебни производства по които не е страна, то защитата му не е по реда на ЗДОИ. Предвиден е в чл. 77 от Правилника за администрацията в съдилищата /ПАС/ специален ред за получаване на информация от лицата които не са страни в съдебното производство. Според чл. 77 ал.4 от цитирания Правилник Лицата, които не са страни по делото, имат правата по ал. 2 при наличие на законен интерес, заявен с мотивирана писмена молба. Следователно търсената информация от М. Н. В. по дело по което не е страна, се подчинява на специален режим – съответния процесуален закон, при наличие на законен интерес, заявен с мотивирана писмена молба,изключващ по аргумент от разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ приложението на този закон.

Както се посочи в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е дадена легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът разрешава. За тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правни субекти да я предоставят. Същият не е средство обаче, за получаване на всякаква информация от държавните органи. От друга страна разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, т.е установява законовата възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. Наличието на специален ред /в случая този по чл. 77, ал.4 от Правилника за администрацията в съдилищата/ за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. Тоест, второто условие за предоставяне на достъп до обществена информация е въведено с изискването по чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, в който е посочено, че законът се прилага, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на обществена информация. В глава тринадесета „Достъп до информация“ от ПАС е предвиден ред за търсене и предоставяне на информацията, събирана и съхранявана от съдилищата, вкл. и касаеща лицата, които не са страни по делото какъвто е жалбоподателят. По отношение на заявителя се съдържа друг ред за достъп до информация свързана с дела по които не е страна и това изключва приложението на ЗДОИ.

М. Н. В. не е страна по делото, за чието решение търси информация и именно по реда на чл. 77 ал.4 от ПАС, жалбоподателят има право на достъп до нея /проява на установения в чл. 77 ал.1 от ПАС общ принцип на откритост, достоверност и пълнота на информацията /. Жалбоподателят може да реализира правата си по посочения ред, не и по реда на ЗДОИ /по арг. от чл.4, ал.1 ЗДОИ, с оглед направения извод, че не се касае за обществена информация./ Ето защо, може да получи информацията по реда на ПАС, поради което и с оглед разпоредбата на чл. 4,ал. 1 ЗДОИ тази информация не може да бъде търсена по реда на този закон.

Поисканата информация е следвало да бъде търсена и получена по реда на глава тринадесета „Достъп до информация“ от ПАС. Следователно в качеството на лице което не е страна в конкретното съдебно производство пред АС-София, е налице друг процесуален ред за информирание на заявителя, което изключва приложението на ЗДОИ /арг. от чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ/. Наличието на специален ред за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. / В същия смисъл Решение № 13045 от 3.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 15450/2014 г., V отд и др./

Щом правото на достъп до информацията е уредено в чл. 77 ал.4 от ПАС при наличие на определени условия, по отношение на лица които не са страни по делата, то ако се приеме, че задължения субект чрез решение по чл. 34 от ЗДОИ има правомощието да "решава" съществува ли субективно и индивидуално заявено право на достъп до информацията, то на практика би се допуснало задължените субекти по ЗДОИ да "пререшават" в индивидуален контекст, решението на законодателя за публичен достъп до информацията.

В обобщение търсената информация не е обществена по см на ЗДОИ. Законът не предвижда разширяване публичността във връзка с резултат/и от конкретно дело срещу конкретно лице, дори и да публично известно. Търсената информация няма характер на публична /обществена/ информация и заявителят няма право на достъп до нея. Доколкото поисканата от оспорващия информация няма характер на обществена такава, същата не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ, независимо от наличието или липсата на предпоставките на чл. 37 от ЗДОИ. В случая, не следва да се извършва преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, тъй като търсената информация не е обществена и наличието на какъвто и да е обществен интерес не може да обоснове предоставянето на достъп до този вид данни.

Поради гореизложеното, жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответникът не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Н. В. срещу Писмо № 682 от 19.01.2026г на адм. ръководител-председател на Апелативен съд С., обективиращо отказ да се предостави достъп до информация по заявление № 107 от 5.01.2026г.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: